

Duen

Juni 2015 - 127. årgang

Fra redaktionen ønskes alle, en rigtig god sommer. Næste nummer af Duen udkommer i August

Vi ses til sommerstævne i Svendborg, den 5-7 juni

Medlemsblad for Broderkredsen

Duen

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet, med bidrag fra Indenlandsk Sømandsmission

Redaktør:

Lisbeth Hansen
lf@svesoef.dk

Layout:

Søren Mejlvang
Sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion i øvrigt:

John Aaen, Frede Møller

Tidsfrist for indlæg:

Den 10. i måneden inden

Tryk:

Sindal Grafisk

Forsidefoto:

Skoleskibet: Sørlandet
(Søren Mejlvang)

Kontingent 2015:

Kontingent pris kr. 325,-
”Duen” ikke medl. Kr. 200,-
Konto nr. 7737 - 1303379

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over jeres fremtid

Juni:

- 70 år 09. juni Visti Nygaard, Bejsebakkevej 19, 9000 Aalborg
70 år 12. Juni Hans Erik Christensen, Hegnsvej 13, 9970 Strandby
85 år 14. juni Martin K. Eriksen, Toulumvej 16, 7673 Harboør
95 år 17. juni Jens P. Venø, Savvaj 14, 9990 Skagen
80 år 20. juni Sandue Danielsen, Laóagøta 1, 490 Stendur

Juli:

- 60 år 07. juli Heóin Jacobsen, Selatraósvegur 10, 240 Skopun
80 år 13. juli Børge Rosholm, Birkholmvej 4, 5700 Svendborg
85 år 22. juli Sølvi Mortensen, Maógøta 10, 209 Sandur
60 år 24. juli Jens Otto G. Pedersen, Kaniavej 19, 6960 Hvide Sande

Broderkredsens bestyrelse:

- John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 35135114 (formand)
Frede Møller, Hegnsvej 17, 9970 Strandby. Tlf.: 64651939 (næstformand)
Christian Langer, Lærkevej 21, 7673 Harboør. Tlf.: 97834551 (forretningsfører)
Christen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727
Ole Pedersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 98482629
Niels Iver Nielsen, Baunevej 15, 6960 Hvide Sande. Tlf.: 97311942

Søg Herren, når han er at finde

Af maskinmester Dánial Christiansen, Kolding

Søg Herren, når han er at finde, kald på ham, når han er nær. (Sl 55,6)

Hvornår er Herren at finde, og hvornår er han nær? Et spørgsmål vi mange gange stiller os selv ud fra et inderligt ønske om at komme nærmere Gud. Et oprigtigt ønske til en almægtig Herre.

Når vi mister en, vi holder af, eller noget frygteligt sker med en af vore nære, får vi følelsen af afmagt og håbløshed – og bemærkelsesværdigt nok er det lige dér, at Herren ofte er nær og at finde. Når min egen formåen kommer til kort, og jeg ikke har et svar eller en løsning – da er jeg tvunget ud på Guds løfter: *Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig. (Sl 50,15)*

Men er det så ulykken og sorgen, jeg skal søge for at komme Herren nær? Nej, ingenlunde! Herren Gud er en glædens Gud og har nu i 2000 år forberedt et feststed, vi skal bo i for evigt; et sted hvor fundamentet ikke skrider, og ingenting mangler. Et sted fyldt med fred og glæde.

Men også her på jord ønsker Herren vor Gud, at vi skal glæde os over hans skaberværk, og lige nu skinner solen herude på Nordsøen fra en skyfri himmel og et spejlblankt hav, og jeg kan kun istemme med salmisten et Halleluja over denne fantastiske natur.

Gud ønsker at være Herre i dit og mit liv, og han er mægtig nok til at holde til det sidste. Denne verden er i forfald – jordskælv, krig og synd. Men på trods af det så ønsker Gud, at vi lever fuldt ud i lige præcis denne verden, og at vi er vidner og sendebud for ham til mennesker i nød – det være sig materialistisk som åndeligt. Gud ønsker, at vi lindrer smerten, som hans skaberværk måtte have pådraget sig.

Guds fred – til jer på land og os andre på havet.

Prisliste depotvarer:

Emblemer kr. 35,-
Bord-dueflag kr. 95,-
Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:

John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 35135114
mail: john.aaen@strandby.dk

Vidnesbyrd om en tildragelse, som jeg, sammen med mine fem brødre, oplevede i 1984

Af Heðin Jacobsen, Skopun

Vi var 5 brødre, som alle var fiskere. Vi havde længe haft planer om at anskaffe os vor egen trawlkutter, og muligheden dukkede op, da salig Ejler Jacobsen solgte ”Friðborg”, som havde fisket ved Færøerne. I 1983 fik vi licens at fiske i Østersøen. Vi sejlede til Bornholm og riggede skibet til fiskeri i Østersøen, som er noget forskelligt fra fiskeri ved Færøerne.

Først i marts var vi klar, og vi var meget spændte at tage på vores første rejse med eget skib. Vi fiskede torsk af en kvote, som Færøerne havde tilegnet sig i forhandlinger med Rusland. Vi var 12 både, som fiskede af denne kvote. Vi lagde hjerteblodet til for at få det hele at køre. Vi havde nogle mindre begyndervanskeligheder, men vores erfaringer på søen og vores dygtige trawlfolk var vores redning.

Fiskeriet var det samme, som hos de andre både. Vi fiskede i 7 måneder. Før jeg kommer nærmere ind på skæbnedagen 22. oktober 1984, vil jeg fortælle, hvad der skete nogle dage forinden. Tre rejser før denne skæbnedag gik sideruden i styrbord i stykker. Dette skete, lige før vi skulle tage af sted. For at undgå forsikelse lavede jeg en kunstig rude af en fiskekasse og installerede den i stedet for. Denne hjemmelavede rude sad i de næste tre rejser.

På den tredje rejse var det dårligt vejr med modvind på hjemrejsen. Vi skulle losse kl. 7, men vi var ikke hjemme før kl 2 om eftermiddagen. Vi begyndte at losse straks efter ankomsten. Jeg kan ikke huske, hvor mange fisk vi havde, men jeg tror, det var omkring 1000 – 1100 kasser. Da vi var færdige med at losse og havde klargjort lasten til at tage kasser ombord dagen efter, var det blevet sent på aftenen. Klokken var omkring 10 om aftenen, så vi var meget trætte. Vi gik derfor op på Sømandshjemmet, hvor vi lejede et værelse, som vi alle sov i, da vi var i land.

Vi stod tidlig op næste morgen og gik op i restauranten for at spise morgenmad. Vi satte os på vores faste plads, hvor vi plejede at spise. Det blev ikke snakket så meget, mens vi sad der. Vi sad alle i vores egne tanker, da jeg pludselig kom i tanker om den knækkede rude. Jeg sagde til mine brødre, at jeg ville gå til bådbyggeren og bede ham om at skifte ruden. Bådbyggeren var meget optaget og sagde henkastet: ”Nu har I sejlet med den rude tre rejser, så må I da kunne klare en rejse til!” Nu skete det, som jeg tror reddede os. Jeg så ham ind i øjnene og sagde: ”Hvis du har en rude liggende, så giv mig den, så jeg kan sætte den i.” Jeg fik ruden, satte den i, og derefter gjorde vi klar til ny rejse. Kl. 11 om formiddagen var vi klar og sejlede ud.

At dette skulle blive den sidste rejse, som ”Friðborg” sejlede mellem pierene i Nexsø, var ikke i vores tanker – og hvorfor skulle det også det?

Vi sejlede som vi plejede, satte kurs mod sydligste del i kort nr. 37. Det var sædvane, at jeg tog den første vagt, som varede til kl 8 -9 om aftenen, derefter blev resten af sejltiden delt lige mellem resten af mandskabet. Sejladsen varede ca. 18 – 20 timer. Det mærkelige ved denne rejse var, at selv om alle mand var trætte og havde brug for en god søvn, så gik ingen til køjs. Det syntes, som om de anede uråd. De kom gang på gang op på broen, så op mod vinden, men sagde ingenting. Det så ud, som om de gik og ventede på, at et eller andet skulle ske

Kl 1830 – lige efter at vi havde spist aftensmad, ramte søen, som førte til forliset. Jeg var på broen sammen med en af mine brødre. Jeg sad og snakkede over VHF-en med min svoger, Rúni, som var skipper på ”Sólvá”, som også var på vej ud til fiskeri. Jeg bad ham vente lidt, sagde til ham, at her sker noget hos os.

Jeg hængte telefonrøret på plads. Ruden foran i styrbord stod åben. Båden fik straks stor slagside til styrbord, og dette førte til, at det fossede meget vand ind i styrhuset. Da jeg havde lukket ruden, prøvede jeg at sejle båden på ret køl ved at dreje til styrbord og derefter til bagbord, men båden ville ikke rejse sig. Jeg kobledede derefter skruen fra, men da lagde båden sig helt fladt og blev liggende.

Vi vender nu tilbage til ruden, som jeg havde skiftet for 10 timer siden. Hvad nu, hvis jeg var gået om bord den morgen uden den rude? Hvad ville der være sket, hvis jeg havde valgt at vente til næste rejse? jeg kan godt regne ud, at da ville situationen være aldeles ulykkelig.

Båden lå fuldstændig flad. Der var ingen anden mulighed end at tage den tunge beslutning at forlade skibet. VHF-en, som jeg havde brugt for et øjeblik siden, var placeret på styrbord skot, som nu lå under i vand. Mandskabet kom på broen. De handlede hurtigt, åbnede sideruden i bagbord og klatrede op på skibssiden. Imens prøvede jeg at sende en nødmelding ud på mellembølgesenderen, der var intakt. Jeg sendte nødmelding ud på den frekvens, som skibene plejede at snakke sammen på, fordi jeg havde kort forinden hørt en samtale mellem to af de færøske skibe i Østersøen, ”Sólvá” og ”Heldarstindur”. Jeg tænkte, at det var en mulighed for, at ”Sólvá” kunne høre nødmeldingen, fordi de var tæt på os. Mast og antenner lå under i vand.

Det første forsøg mislykkedes. Ingen svarede os. Båden lå nu og vippede, om den skulle gå rundt eller ej, så mine brødre mente, at jeg burde komme op til dem. Jeg var ung og belevet, så jeg havde ingen problem med at klatre op. Vi satte redningsbåden i vandet, og tre af mine brødre gik ombord. Jeg og Hanus, som ikke er iblandt os mere, var tilbage på skibet. Jeg sagde til Hanus, at jeg ikke kunne lide at forlade skibet uden at have sendt en nødmelding, så jeg ville gøre et forsøg til.

Mens jeg klatrer ned i styrhuset, kan jeg høre, at ”Sólvá” kalder på os. Jeg nåede at give besked om, hvad der var sket og en nogenlunde position, skønt omstændighederne var meget dårlige. Styrhuset var nu halv fyldt med vand. ”Sólvá” sendte nødmeldingen videre. Det blev opfanget af Rønne Radio og en østtysk fragtbåd, der var i nærheden og kort efter tog os op.

Heldigvis blev vi alle fem brødre reddet hjem til vores kære i god behold.

Guds hellige Ånd påmindede mig om ruden ved bordet denne morgen. Derfor giver jeg Gud æren for, at vi kom fra begivenheden i godt behold denne skæbnedag i 1984 i Østersøen. Det, som jeg vil sige med denne beretning, er at vise, hvor vigtigt det er at lytte til sig selv, og at man reagerer, når Guds Hellige Ånd påmindes os. Det er også meget vigtigt, at man indrømmer, at intet, der sker, er tilfældigt. Herren er altid med – men det er op til dig at lytte og give ham lov til at være med.

Duen juni 2015

Af forstander Jens Frederiksen

Forårssemesteret er nu meget tæt på at være afsluttet. Et forår, som har budt på mange udfordringer for Svendborg Søfartsskole. De fleste af disse udfordringer er kommet udefra, eller rettere ovenfra.

HF-Søfartsuddannelsen blev omlagt for et år siden, og det er nu muligt at vælge forskellige linjer inden for det nautiske/maskintekniske område. Umiddelbart en god løsning for eleverne, som har mulighed for at nuancere deres studievalg, men samtidigt også en ændring, som vil stille krav til nyt og dyrt udstyr.

Skibsassistentuddannelsen er i øjeblikket ved at blive ændret. Ministeriet ønsker at styrke uddannelsen for at gøre den til et bedre springbræt mod de nautiske uddannelser. Jeg vil på et senere tidspunkt fortælle mere om disse ændringer.

Der arbejdes kraftigt på at harmonisere de maritime uddannelser med de øvrige 27 uddannelsesinstitutioner, som hører under Uddannelsesministeriet. Denne harmonisering udfordrer os i den grad.

I slutningen af marts måned godkendte skolens bestyrelse regnskabet for 2014. Et regnskab, som viser, at skolen igen har præsteret en rekordomsætning – på trods af de stigende udfordringer og ønsket om harmonisering fra ministeriets side.

Medarbejdernes store fleksibilitet og vilje til at yde en ekstra indsats i en efterhånden meget travl hverdag er en god del af forklaringen på skolens fremgang. I modsætning til flere af de andre 9 maritime institutioner er Svendborg Søfartsskole en lille og særdeles smidig skole, der med meget kort varsel forstår at tilpasse sig situationen, hvilket kan være langt mere besværligt og langsommeligt for de større eller helt store. Vi tør desuden at håndtere vores elever på en ”sømandsagtig” og kontant måde – samtidigt med, at der tages udgangspunkt i skolens kristne grundlag. Denne tilgang sikrer en langt højere fastholdelse og mere ”erhvervsforberedte” dimittender.

Det kommer næppe bag på nogen af ”Duens” læsere, at Svendborg Søfartsskole er en meget gammel skole, faktisk den ældste i verden af sin slags. Ud over de to sejlene søfartsskoler, skoleskibene

”Danmark” og ”Georg Stage”, er der kun Nyborg Søfartsskole (ved Nakkebølle) og Svendborg Søfartsskole tilbage, som udbyder den maritime grunduddannelse i land. Indtil udgangen af 2008 havde Svendborg dog to søfartsskoler. I den modsatte ende af byen lå Rederiet J. Lauritzen’s berømte Kogtved Søfartsskole, som i årene fra 1943-2008 uddannede omkring 5000 elever til officersaspiranter, hvor af mange siden er endt i højststående stillinger inden for ”Det blå Danmark”.

Gennem en lang årrække var der tradition for, at de to svendborgensiske skoler aflagde besøg hos hinanden, og at de dystede mod hinanden i bl.a. travaljeroning. Dels for at lære mere om den maritime verdens mangfoldigheder og dels for at få et mere personligt forhold til dem ”derude fra”. Selv om skolerne i princippet udbød den samme uddannelse, har de aldrig betragtet sig som konkurrenter, da deres målgruppe mht. elevmassen var vidt forskellig.

I de sidste år af Kogtveds levetid var det rederiet A.P. Møller, som stod for driften af skolen, indtil Rederiet pludseligt meldte ud, at det ikke længere troede på kostskoleprincippet, og at skolen derfor skulle lukke. Skolen har siden 2008 stået tom og ubenyttet hen, som følge af en klausul i forbindelse med et eventuelt salg.

Annelise Ømand, som er skolerådsmedlem på Svendborg Søfartsskole og tidligere kokkeelev fra Kogtved Søfartsskole tog for nogen tid siden initiativ til at arrangere en ”gammel elev dag” på Kogtved. Dagen blev afholdt d. 18/4 og udgangspunktet var, at der nok ville komme 50-60 elever, som viste sig at bliver til hele 700 tidligere elever. Som tidligere elev på skolen var det spændende, men også lidt vemodigt for mig at genbesøge den tomme og forladte skole efter mere end 25 år. Jeg kom i den anledning til at tænke på, at hverken jeg eller nogen anden, som jeg kender, ville have forudset de to skolars skæbne den dag i dag, hvor Kogtved er afviklet og sat til salg, mens Svendborg Søfartsskole aldrig før har haft et større antal elever – tankevækkende.

Vedligeholdelsen af skolens bygninger er en proces uden ende. På trods af at størstedelen af skolen har været igennem en omfattende renovering, er der stadig store og små emner, som dukker op til overfladen. Det siges, at ”man skal feje for egen dør”, hvilket vi også gør hver dag på skolen i forbindelse med morgenrengøringen. At der er rent foran hoveddøren er vigtigt, men måske hjæl-

(Fortsættes på side 8)

(Fortsat fra side 7)

per det ikke så meget, hvis døren i sig selv fremstår som en frønnet telefonpæl. Heldigvis har vi en pedel med de kompetencer og tålmodigheden, der skal til, for at omdanne en hoveddør fra et lakafskallet bræt til en velsmurt planke.

I slutningen af april måned valgte foreningen ”Ankeret” fra Ros-

kilde at donere et større beløb til Svendborg Søfartsskole. Anledningen til donationen var lidt sørgmodig, idet foreningens sidste midler skulle fordeles inden nedlæggelsen, men på trods af dette, er vi rigtigt glade for og stolte over, at en støtteforening som ”Ankeret” har haft os i tankerne. Overrækkelsen af donationen forgik på Svendborg Søfartsskole, hvor ISM/Aggershøj og D.S.U.K. ligeledes modtog donationer. ”Ankeret” har gennem flere år fast leveret flidspræmier til vores dimittender.

Skibsassistentholdet, som afsluttes i starten af juni, er uden tvivl det hold i min tid på skolen, som jeg har hørt mest positivt om. Kun ganske få elever har været forbi mit kontor for at få opfrisket vores ”samarbejdsaftale”, mens jeg meget ofte har hørt lærerne rose holdet for en utrolig flittighed og videbegærlighed. Det er altid rart at få den slags meldinger frem for at skulle skrive skriftlige advarsler.

Noget tyder på, at interessen for søfarten stadig er stigende. Som nævnt tidligere fik vi i sommeren 2014 fordoblet vores kvote for indtaget af HF-Søfart. Sidste sommer nåede vi ikke at fylde kvoten ud som følge af ministeriets sene udmelding. Efterfølgende har vi gennemført en omfattende rekrutteringskampagne sammen med VUC-Svendborg og kunne i april måned konstatere, at vi i år har fundet tilstrækkeligt med ansøgere til, at vi kan opfylde kvoten – godt og vel. På skibsassistentområdet er ansøgertallet steget voldsomt. Vi har på nuværende tidspunkt 3 gange så mange ansøgere, som vi må optage. Et luksusproblem, men rigtigt ærgerligt for de mange velkvalificerede ansøgere, som vi må afvise.

Når denne udgave af ”Duen” udgives, vil sommerstævnet være meget tæt på, eller måske allerede i gang. Vi ser meget frem til at møde jer alle.

Indlæg til Duen:
Svendborg Søfartsskole
Overgade 6
5700 Svendborg
Att.: Lisbeth Hansen
mail.: lh@svesoef.dk

Anskuelighedsundervisning

Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige (Ap.ger. 2,1-4)

En lærer kom ind i klassen med et stort glas, nogle golfbolde, småsten, sand, og en kop kaffe. Hun tog glasset og fyldte det op med golfboldene og spurgte klassen, om de var enige i, at glasset var fyldt, og det mente de, at det var.

Så tog hun småstenene og kom også dem i glasset og spurgte igen, om de mente, at glasset nu var fyldt, og det mente de nok, at det var.

Nu kom hun sandet i glasset, så det fyldte tomrummene mellem golfbolde og småsten ud. Hun spurgte igen, hvad de nu mente – og endnu engang var svaret, at nu var det fyldt.

Til allersidst hældte hun så kaffen ned i glasset, så alle hulrum var fuldstændig fyldt ud. Så spurgte hun, hvis hun var startet med at fylde op med sandet, kunne der så være plads til småstenene og golfbolde? Nej, det kunne der ikke.

Det samme gør sig gældende for os. Det er ikke ligegyldigt, hvad vi fylder vores liv med. Hvis vi får så travlt med de timelige gøremål, så bliver der ikke plads til at udfylde de opgaver, som vores himmelske far har til os. Det er ikke sikker, vi skal tale i andre tungemål som disciplene på pinsedagen; men vi skal lade os fylde i den rigtige rækkefølge.

Kærlig broderhilsen

John Aaen

Og kaffen?! Der skal altid plads til en kop kaffe og en snak – god sommer!

Gaver modtages med tak:

Broderkredsen: 7737-1303379

Mrk.: ”gave”

Søfartsskolen: 0815-319988

Mrk.: ”gave”

Duen & Bethel—Diesel

Sømandsmissionen 9541-8003300

Mrk.: ”diesel”

Fodboldturnering

Af Lisbeth Hansen, velfærdsmedarbejder

Tirsdag den 12. maj deltog Svendborg Søfartsskole igen i den traditionsrige fodboldturnering arrangeret af Handelsflådens Velfærdsråd for de maritime skoler i Danmark.

Kampene foregik for anden gang i træk på fodboldbaner i Svendborg – og var en stor succes. Georg Stage lå i byen i de dage og deltog med to hold. Desuden deltog SIMAC med 2 hold, Marstal Navigations-skole med 1 hold og så naturligvis vores hold fra Svendborg Søfartsskole.

Selvom drenge har spillet en del bold med hinanden dette forår, så var det ikke et fast sammentømret hold, der bare lige kendte præcis deres pladser i forhold til hinanden. Men det kunne man nu på ingen måder se. Ganske som det kendetegner dette forårs hold af skibsassistenter,

var humøret højt og samarbejdet godt. En af skibsassistenterne påtog sig naturligt opgaven at se hver enkelt spillers muligheder og få organiseret holdet før hver kamp og debriefe efter hver kamp i de indledende runder. Alle mand på holdet – både skibsassistenter og HF'ere – leverede deres bedste og kæmpede for holdet.

Så de gav os, der var med som tilskuere en hel masse at følge med i – især da vi nåede

FRA VELFÆRDSMEDARBEJDEREN

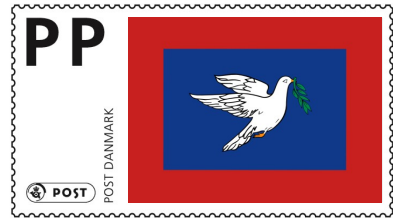
til semifinalen, som blev den første kamp, der skulle afgøres på straffespark. Jeres udsendte medarbejder havde lidt problemer med at holde nerverne i ro, når nu vi var nået så langt. Men forløsning kom heldigvis med det mål, der afgjorde, at Svendborg Søfartsskole nu skulle i finalen. Og selvom vi normalt altid har gjort ret god profil i denne turnering er det først anden gang i min tid, at vi har haft en plads i finalen.

Finalen blev en spændende og meget lige kamp mod et af holdene fra SIMAC – så lige at det igen måtte afgøres på straffespark. Desværre var heldet med SIMAC – så drengene fra Svendborg Søfartsskole tog en flot 2. plads med hjem.

Stort tillykke med sejren herfra til dem – og tak for jeres gode indsats!

SÆT KURSEN MOD EN FREMTID TIL SØS

Trækker havet i dig? Vil du gerne have en uddannelse til søs?
Vil du være den der bestemmer? Så skal du starte en spændene
maritim uddannelse på Svendborg søfartsskole

Læs mere på www.svesoef.dk

Eller kontakt os:

Svendborg Søfartsskole
Overgade 6
5700 Svendborg
Tlf.: 62210484

ittp

Vi designer, udvikler og administrerer
webløsninger til erhvervslivet

71 99 04 09 - info@ittp.dk - www.ittp.dk

Kattegat Silo, Silovej 8, 9900, Frederikshavn